

**CONVENȚIA EUROPEANĂ CU PRIVIRE LA RECUNOAȘTEREA
ATESTATELOR OBTINUTE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR ÎN
STATELE DIN REGIUNEA EUROPEI***

Părțile la prezenta Convenție,

Conștiente de faptul că dreptul la educație reprezintă un drept al omului, iar învățământul superior, contribuind la progresul și înflorirea cunoașterii, reprezintă un imens bun cultural și științific atât pentru indivizi, cât și pentru societate,

Considerând că învățământul superior trebuie să joace un rol vital în promovarea păcii, înțelegerii reciproce și toleranței, precum și în făurirea încrederii reciproce între oameni și popoare,

Considerând că marea diversitate de sisteme educative din statele din regiunea Europei reflectă deosebirile culturale, sociale, politice, filozofice, religioase și economice, un bun de preț ce trebuie pe deplin respectat,

Dorind să ofere popoarelor acestor state posibilitatea de a beneficia pe deplin de această diversitate prin facilitarea accesului locuitorilor fiecărui stat și al studenților instituțiilor de învățământ ale fiecărei părți la resursele educative ale celorlalte părți, înlesnind, în special, eforturile acestora de a-și continua instrucția sau de a-și încheia perioadele de studii în instituțiile de învățământ superior ale celorlalte părți,

Considerând că recunoașterea studiilor, certificatelor, diplomelor și a gradelor, obținute în altă țară din regiunea Europei, reprezintă un pas important în promovarea schimburilor academice dintre părți,

Acordând o mare importanță principiului autonomiei instituționale și fiind conștiente de nevoia de a menține și de a proteja acest principiu,

Convinse că recunoașterea corectă a atestărilor reprezintă un element esențial al dreptului la educație, precum și o răspundere a societății,

Având în vedere Convențiile Consiliului Europei și UNESCO privitoare la recunoașterea titlurilor universitare în Europa:

– Convenția europeană privind echivalarea diplomelor care permit accesul în instituții universitare (ETS 15, 1953), precum și Protocolul la aceasta (ETS 49, 1964);

– Convenția europeană privind echivalarea perioadelor de studii universitare (ETS 21, 1956);

– Convenția europeană privind recunoașterea academică a calificărilor universitare (ETS 32, 1959);

– Convenția privind recunoașterea studiilor și diplomelor în materie de învățământ superior în statele din regiunea Europei (1979);

– Convenția europeană cu privire la echivalarea generală a perioadelor de studii universitare (ETS 138, 1990),

Având în vedere, de asemenea, Convenția internațională cu privire la recunoașterea studiilor, diplomelor și gradelor din învățământul superior din statele arabe și europene vecine cu Marea Mediterană (1976), adoptată în cadrul UNESCO, care acoperă, parțial, recunoașterea academică în Europa,

Conștiente de faptul că și prezenta Convenție trebuie luată în considerare în contextul Convențiilor UNESCO și al Recomandării internaționale care privește alte regiuni ale lumii, precum și de nevoia de a îmbunătăți schimbul de informații între

* Adoptată la Lisabona la 11 aprilie 1997.

România a ratificat Convenția prin Legea nr. 172 din 2 octombrie 1998, publicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 382 din 7 octombrie 1998.

aceste regiuni,

Conștientie de schimbările importante care au avut loc în învățământul superior din regiunea Europei după adoptarea acestor Convenții, ce au determinat o mare diversitate atât în cadrul sistemelor naționale de învățământ superior, cât și între acestea, precum și de necesitatea adaptării instrumentelor și practicilor juridice astfel încât să reflecte aceste evoluții noi,

Conștientie de necesitatea găsirii unor soluții comune la problemele concrete de recunoaștere în statele din regiunea Europei,

Conștientie de necesitatea îmbunătățirii procedurilor curente de recunoaștere, care trebuie să devină mai transparente și mai bine adaptate la stadiul actual al învățământului superior din statele din regiunea Europei,

Încalzătoare în efectul benefic al unei convenții elaborate și adoptate sub auspiciile Consiliului Europei și UNESCO, care să ofere un suport pentru evoluția viitoare a procedurilor privind recunoașterea din regiunea Europei,

Conștientie de importanța creării unor mecanisme permanente de implementare, menite să asigure punerea în aplicare a principiilor și prevederilor prezentei Convenții,

Au hotărât după cum urmează:

SECȚIUNEA I

Definiții

ARTICOLUL I

În cadrul prezentei Convenții termenii enumerați vor avea următorul înțeles:

- *accesul (la învățământul superior)* – dreptul candidaților care îndeplinesc condițiile de a se înscrie și de a susține examen de admitere;
- *admiterea (în instituții și programe de învățământ superior)* – acțiunea sau sistemul prin care se permite candidaților care îndeplinesc condițiile de a-și continua studiile în învățământul superior în anumite instituții și/sau în cadrul anumitor programe;
- *evaluarea (instituțiilor sau programelor)* – procesul de stabilire a calității educative a unei instituții sau a unui program de învățământ superior;
- *evaluarea (atestatelor individuale)* – aprecierea sau evaluarea în scris, de către un organism competent, a atestatelor obținute de o persoană în străinătate;
- *autoritatea competentă pentru efectuarea recunoașterii* – organism desemnat oficial să ia decizii definitive în probleme privind recunoașterea atestatelor obținute în străinătate;
- *învățământ superior* – toate tipurile de cicluri de studii sau seturi de cicluri de studii, formare profesională sau de pregătire pentru cercetare de nivel postliceal, care sunt recunoscute de autoritățile competente ale unei părți ca făcând parte din sistemul său de învățământ superior;
- *instituție de învățământ superior* – instituție care asigură studii de nivel universitar, recunoscută de autoritatea competentă a unei părți ca aparținând sistemului său de învățământ superior;
- *program de învățământ superior* – un ciclu de studii, recunoscut de autoritatea competentă a unei părți ca făcând parte din sistemul său de învățământ superior, la terminarea căruia absolventului i se conferă un atestat de studii superioare;
- *perioadă de studii* – orice componentă a unui program de învățământ superior, care a fost evaluată și dovedită prin acte și care, deși nu reprezintă un

program de studiu complet, oferă posibilitatea dobândirii unor cunoștințe și a unei calificări.

Atestate:

A. *Atestat universitar* – orice grad, diplomă sau alt tip de certificat, eliberat de o autoritate competentă, care atestă încheierea cu succes a unui program de învățământ superior.

B. *Atestate care permit accesul în învățământul superior* – orice diplomă sau alt tip de certificat, eliberat de o autoritate competentă, care atestă încheierea cu succes a unui program de învățământ și care dă dreptul posesorului său de a fi examinat pentru admiterea în învățământul superior (conform definiției privind accesul).

C. *Recunoașterea* – recunoașterea oficială de către o autoritate competentă a valorii unui atestat eliberat de o instituție de învățământ străină, în scopul de a permite accesul la activități educative și/sau la ocuparea unui loc de muncă.

Cerințe:

A. *Cerințe generale* – condițiile care trebuie îndeplinite, în toate cazurile, pentru a avea acces la învățământul superior sau la un anumit nivel al acestuia ori pentru a dobândi un atestat de învățământ superior de un anumit nivel.

B. *Cerințe speciale* – condițiile care trebuie îndeplinite, pe lângă cerințele generale, pentru a fi admis la un anumit program de învățământ superior sau pentru a dobândi un anumit atestat de învățământ superior într-un domeniu de studiu specific.

SECȚIUNEA a II-a Competența autorităților

ARTICOLUL II.1

1. În cazul în care autoritățile centrale ale unei părți sunt împuternicite să efectueze recunoașterea, acea parte va fi obligată să respecte prevederile prezentei Convenții și să ia măsurile necesare pentru a asigura punerea în practică a acestor prevederi pe teritoriul său.

În cazul în care este de competența unor entități ale unei părți să hotărască în problemele privind recunoașterea, partea trebuie să remită unuia dintre deponizarii Convenției o scurtă relatare privind situația sau structura sa constituțională, în momentul semnării sau atunci când depune actul de ratificare, de acceptare, de aprobare ori de aderare sau oricând după aceea. Într-o astfel de situație, autoritățile împuternicite ale entităților părții, desemnate să se ocupe de asemenea cazuri, trebuie să ia măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare, pe teritoriul lor, a prevederilor prezentei Convenții.

2. În cazul în care este de competența fiecărei instituții de învățământ superior sau a altor entități să hotărască în probleme de recunoaștere, fiecare parte, în conformitate cu situația sau structura sa constituțională, va transmite textul prezentei Convenții acestor instituții sau entități și va face tot ceea ce este posibil pentru a încuraja primirea sa favorabilă și aplicarea prevederilor sale.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale prezentului articol se vor aplica, *mutatis mutandis*, obligațiilor care revin părților în conformitate cu articolele următoare ale prezentei Convenții.

ARTICOLUL II.2

În momentul în care semnează sau atunci când depun actul de ratificare, de acceptare, de aprobare ori de aderare sau oricând după aceea, fiecare stat, Vaticanul sau Comunitatea Europeană va informa pe oricare dintre deponitorii prezentei Convenții cu privire la autoritățile care sunt competente să ia diferite hotărâri privind cazurile de recunoaștere.

ARTICOLUL II.3

Nici una dintre prevederile prezentei Convenții nu va putea aduce atingere oricărei alte prevederi mai favorabile privind recunoașterea atestatelor eliberate într-una dintre părți, conținute în/sau izvorâte dintr-un tratat existent sau viitor la care orice semnatară a prezentei Convenții este sau va deveni parte.

SECȚIUNEA a III-a

Principii de bază legate de evaluarea atestatelor

ARTICOLUL III.1

1. Deținătorilor de atestate eliberate de una dintre părți li se asigură accesul, pe baza unei cereri adresate instituției competente, la evaluarea acestor atestate.

2. Nu se va face nici o discriminare între candidați pe motiv de sex, rasă, culoare, invaliditate, limbă, religie, opinii politice sau de alt gen, origine națională, etnică ori socială, asociere cu o minoritate națională, proprietate, descendență sau alt statut ori din alte cauze ce nu au legătură cu valoarea atestatului care urmează a fi recunoscut. În scopul asigurării acestui drept, fiecare parte se obligă să ia măsurile necesare ca evaluarea unei cereri de recunoaștere a atestatelor să se facă doar pe baza cunoștințelor și a calificării dobândite.

ARTICOLUL III.2

Fiecare parte va lua măsurile necesare ca procedeele și criteriile folosite în evaluarea și recunoașterea atestatelor să fie transparente, unitare și corecte.

ARTICOLUL III.3

1. Hotărârile privind recunoașterea vor fi luate pe baza unor informații adecvate privind atestatele pentru care este solicitată recunoașterea.

2. Răspunderea pentru furnizarea de informații adecvate revine în primul rând solicitantului, care va oferi cu bună-credință aceste informații.

3. În pofida răspunderii pe care o are solicitantul, instituțiile care au eliberat atestatele respective au obligația de a furniza, la cererea acestuia și în limite rezonabile, informații esențiale pentru a fi folosite de deținătorul atestatului sau de către instituția ori autoritățile competente ale țării în care se solicită recunoașterea.

4. Părțile vor instrui sau vor încuraja, după cum va fi necesar, toate instituțiile de învățământ din sistemul lor educativ să satisfacă orice cerere rezonabilă de informații necesare pentru evaluarea atestatelor obținute la instituțiile respective.

5. Responsabilitatea pentru demonstrarea faptului că o cerere nu îndeplinește cerințele esențiale revine instituției care face evaluarea.

ARTICOLUL III.4

Fiecare parte trebuie să se asigure, în scopul facilitării recunoașterii atestatelor, că au fost oferite informații adecvate și corecte privind propriul său sistem de învățământ.

ARTICOLUL III.5

Hotărârile privind recunoașterea vor fi luate într-un interval de timp rezonabil, specificat anterior de autoritățile împuternicite să efectueze recunoașterea și calculat din momentul în care s-au oferit toate informațiile privitoare la cazul respectiv. Dacă recunoașterea nu este posibilă, se vor specifica motivele refuzului, dându-se informații privind măsurile pe care le poate lua solicitantul pentru a obține mai târziu recunoașterea. Dacă nu se efectuează recunoașterea sau nu se ia nici un fel de hotărâre, solicitantul va putea face o revenire într-un interval rezonabil de timp.

SECȚIUNEA a IV-a

Recunoașterea atestatelor care permit accesul la învățământul superior

ARTICOLUL IV.1

Fiecare parte va recunoaște atestatele eliberate de către celelalte părți, care îndeplinesc cerințele generale pentru accesul în învățământul superior din acele părți, în scopul de a permite accesul la programele aparținând sistemului său de învățământ superior, cu condiția să nu existe diferențe substanțiale dovedite între cerințele generale de acces din partea în care atestatul a fost obținut și partea în care este solicitată recunoașterea.

ARTICOLUL IV.2

1. În mod asemănător, va fi suficient pentru o parte să permită deținătorului unui atestat eliberat de una dintre celelalte părți să obțină o evaluare a aceluși atestat, la cererea deținătorului.

2. Prevederile art. IV.1 se vor aplica, mutatis mutandis, într-un asemenea caz.

ARTICOLUL IV.3

În cazul în care un atestat permite accesul numai la anumite tipuri de instituții sau programe de învățământ superior din partea în care a fost obținut atestatul, fiecare dintre celelalte părți va permite deținătorilor unor asemenea atestate accesul la programele similare din instituțiile aparținând sistemelor lor de învățământ superior, cu condiția să nu existe diferențe substanțiale dovedite între cerințele de acces din partea în care a fost obținut atestatul și partea în care este solicitată recunoașterea acestuia.

ARTICOLUL IV.4

În cazul în care admiterea la anumite programe de învățământ superior depinde de îndeplinirea unor cerințe speciale, pe lângă cele de ordin general, autoritățile

împuternicite ale părții interesate pot impune aceleași cerințe suplimentare deținătorilor de atestate obținute în alte părți sau pot evalua dacă solicitanții care dețin atestate obținute în alte părți îndeplinesc cerințele echivalente.

ARTICOLUL IV.5

În cazul în care în partea în care a fost obținut un certificat de absolvire a școlii, acesta va permite accesul la învățământ superior numai în combinație cu examene de atestare suplimentare, celelalte părți pot condiționa accesul de îndeplinirea acestor cerințe sau pot oferi o alternativă pentru îndeplinirea unor astfel de cerințe suplimentare în cadrul propriilor sisteme de educație. Orice stat, Vaticanul sau Comunitatea Europeană poate, fie în momentul în care semnează sau depune instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, fie oricând după aceea, să informeze pe oricare dintre deponitorii prezentei Convenții că se prevalează de prevederile prezentului articol, nominalizând părțile față de care doresc să aplice acest articol, precum și motivele pentru care fac aceasta.

ARTICOLUL IV.6

Fără a aduce vreun prejudiciu prevederilor art. IV.1– IV.5, admiterea într-o anumită instituție de învățământ superior sau la un anumit program din cadrul unei asemenea instituții poate fi restrictivă sau selectivă. În cazul în care admiterea într-o instituție și/sau un program de învățământ superior este selectivă, procedurile de admitere vor fi stabilite astfel încât să garanteze că evaluarea atestatelor străine este efectuată în conformitate cu principiile de corectitudine și nediscriminare descrise în secțiunea a III-a.

ARTICOLUL IV.7

Fără a aduce vreun prejudiciu prevederilor art. IV.1– IV.5, admiterea într-o anumită instituție de învățământ superior poate fi condiționată de dovedirea de către solicitant a faptului că stăpânește limba sau limbile folosite în procesul de instruire din acea instituție sau alte limbi anume desemnate.

ARTICOLUL IV.8

În părțile în care accesul la învățământul superior are loc pe baza unor atestate netradiționale, atestatele similare obținute în alte părți vor fi evaluate ca și atestatele netradiționale obținute în partea în care se solicită recunoașterea.

ARTICOLUL IV.9

În scopul admiterii la programele de învățământ superior, fiecare parte poate condiționa recunoașterea atestatelor eliberate de instituțiile de învățământ străine care funcționează pe teritoriul său de anumite cerințe ale legislației naționale sau de anumite înțelegeri stabilite de comun acord cu partea de origine a unor asemenea instituții.

SECȚIUNEA a V-a
Recunoașterea perioadelor de studii

ARTICOLUL V.1

Fiecare parte va recunoaște perioadele de studii încheiate în cadrul unui program de învățământ superior dintr-o altă parte. Această recunoaștere va cuprinde acele perioade de studii efectuate în vederea încheierii unui program de învățământ superior în partea în care este solicitată recunoașterea, cu condiția să nu existe diferențe considerabile dovedite între perioadele de studii încheiate în altă parte și partea de program de învățământ superior pe care ar înlocui-o în partea în care este solicitată recunoașterea.

ARTICOLUL V.2

În același mod, va fi suficient ca o parte să permită unei persoane, care a încheiat o perioadă de studii în cadrul unui program de învățământ superior într-o altă parte, să obțină evaluarea acelei perioade de studii (la cererea persoanei interesate). În acest caz, prevederile art. V.1 se vor aplica mutatis mutandis.

ARTICOLUL V.3

Fiecare parte va facilita recunoașterea perioadelor de studii, în special atunci când:

a) a existat o înțelegere anterioară între instituția de învățământ superior sau autoritatea competentă răspunzătoare pentru perioada de studii relevantă, pe de o parte, și instituția de învățământ superior sau autoritatea competentă, responsabilă de recunoașterea cerută, pe de altă parte; și

b) instituția de învățământ superior în care a fost încheiată perioada de studii a eliberat un certificat sau o copie de pe documentele universitare, care să ateste că studentul a îndeplinit cu succes cerințele stabilite pentru perioada de studii respectivă.

SECȚIUNEA a VI-a
Recunoașterea atestatelor de învățământ superior

ARTICOLUL VI.1

În măsura în care o hotărâre privind recunoașterea se ia pe baza cunoștințelor și a deprinderilor certificate prin atestatul de învățământ superior, fiecare parte va recunoaște atestatele de învățământ superior acordate de altă parte, cu condiția să nu existe diferențe considerabile dovedite între atestatul a cărui recunoaștere se solicită și atestatul corespunzător din partea în care se solicită recunoașterea.

ARTICOLUL VI.2

În mod asemănător, va fi suficient ca o parte să permită deținătorului unui atestat de învățământ superior, eliberat într-una dintre părți, obținerea evaluării acelui atestat, la cererea deținătorului. În acest caz, prevederile art. VI.1 se aplică mutatis mutandis.

ARTICOLUL VI.3

Recunoașterea într-o parte a unui atestat de învățământ superior eliberat într-o altă parte va determina:

a) accesul la cursuri postuniversitare, inclusiv la examenele pertinente și/sau la pregătirea pentru doctorat, în aceleași condiții care se aplică și deținătorilor de atestate ai părții în care se solicită recunoașterea;

b) folosirea unui titlu universitar, în conformitate cu legile și cu reglementările care există pe teritoriul părții sau pe un teritoriu aflat sub jurisdicția acelei părți în care se solicită recunoașterea. În plus, recunoașterea poate facilita accesul la piața forței de muncă, în conformitate cu legile și cu reglementările existente pe teritoriul părții sau pe un teritoriu aflat sub jurisdicția acelei părți în care se solicită recunoașterea.

ARTICOLUL VI.4

Evaluarea de către o parte a unui atestat de învățământ superior eliberat într-o altă parte se poate efectua sub următoarele forme:

a) recomandare în vederea ocupării unui loc de muncă;

b) recomandare către o instituție de învățământ, în scopul admiterii la programele acesteia;

c) recomandare către o altă autoritate competentă în materie de recunoaștere.

ARTICOLUL VI.5

Orice parte poate condiționa recunoașterea atestatelor de învățământ superior eliberate de instituțiile de învățământ străine care funcționează pe teritoriul său de anumite cerințe ale legislației naționale sau de anumite înțelegeri încheiate cu partea de origine a unor astfel de instituții.

SECȚIUNEA a VII-a

Recunoașterea atestatelor deținute de refugiați, persoane strămutate și de persoane aflate în situația de refugiat

ARTICOLUL VII

Fiecare parte va lua toate măsurile posibile și corecte în cadrul sistemului său de învățământ, în conformitate cu prevederile sale constituționale, juridice și de reglementare, pentru a elabora procedurile necesare unei evaluări corecte și rapide a îndeplinirii de către refugiați, persoane strămutate și de către persoane aflate în situația de refugiat, a cerințelor esențiale pentru a avea acces la învățământul superior, la programe de învățământ postuniversitar sau la locuri de muncă, chiar dacă atestatele obținute într-o anumită parte nu pot fi probate cu dovezi.

SECȚIUNEA a VIII-a

Informații privind evaluarea instituțiilor și a programelor de învățământ superior

ARTICOLUL VIII.1

Fiecare parte este obligată să furnizeze informații corespunzătoare despre orice

tip de instituție aparținând sistemului său de învățământ superior și despre orice program oferit de aceste instituții, care să permită autorităților împuternicite din celelalte părți să stabilească dacă poate fi recunoscută calitatea atestatelor eliberate de aceste instituții în partea în care este solicitată recunoașterea. Asemenea informații pot cuprinde:

a) în cazul părților care au un sistem de evaluare oficială a instituțiilor și a programelor de învățământ superior: informații privind metodele și rezultatele unei asemenea evaluări, precum și informații referitoare la standardele de calitate ale fiecărui tip de învățământ superior sau ale programelor care conduc la obținerea unui atestat de învățământ superior;

b) în cazul părților care nu au un sistem de evaluare oficială a instituțiilor și programelor de învățământ superior: informații privind recunoașterea diferitelor atestate obținute în cadrul oricărei instituții de învățământ superior sau în cadrul oricărui program de învățământ superior, care face parte din sistemele de învățământ superior ale respectivelor părți.

ARTICOLUL VIII.2

Fiecare parte trebuie să ia măsurile necesare pentru elaborarea, aducerea la zi și furnizarea următoarelor informații:

a) o descriere a diferitelor tipuri de instituții de învățământ superior care fac parte din sistemul său de învățământ superior, cu toate caracteristicile fiecărui tip de instituție;

b) o listă cuprinzând instituțiile recunoscute (de stat și particulare), care fac parte din sistemul său de învățământ superior, indicând posibilitățile acestora de a acorda diferite tipuri de atestate, precum și condițiile care trebuie îndeplinite pentru a avea acces la fiecare tip de instituție și de program;

c) o descriere a programelor de învățământ superior;

d) o listă a instituțiilor de învățământ, aflate în afara teritoriului părții, pe care aceasta le consideră ca aparținând sistemului său de învățământ.

SECȚIUNEA a IX-a

Informații despre probleme privind recunoașterea

ARTICOLUL IX.1

Pentru a facilita recunoașterea atestatelor privitoare la învățământul superior, părțile se angajează să-și creeze sisteme transparente de prezentare completă a atestatelor obținute.

ARTICOLUL IX.2

1. Conștiente de necesitatea unor informații relevante, exacte și actuale, fiecare dintre părți își va crea sau va menține un centru național de informații și va anunța pe unul dintre depozitarii Convenției despre crearea acestuia sau despre orice schimbare survenită în legătură cu centrul respectiv.

2. În fiecare dintre părți, centrul național de informații trebuie:

a) să faciliteze accesul la informații oficiale și exacte privind sistemul de învățământ superior și atestatele eliberate în țara în care se află acesta;

b) să faciliteze accesul la informații privitoare la sistemul de învățământ

superior și la atestatele care se pot obține în alte părți;

c) să dea recomandări sau informații privitoare la probleme legate de recunoașterea și evaluarea atestatelor, în concordanță cu legile și cu reglementările naționale.

3. Fiecare centru național de informații trebuie să aibă la dispoziția sa mijloacele necesare îndeplinirii sarcinilor sale.

ARTICOLUL IX.3

Părțile vor sprijini, prin centrele lor de informații sau prin alte mijloace, folosirea de către instituțiile de învățământ superior ale părților a documentului intitulat „UNESCO/Council of Europe Diploma Supplement“ sau a oricărui alt document de acest gen.

SECȚIUNEA a X-a

Mecanisme de punere în aplicare

ARTICOLUL X.1

Următoarele organisme au menirea de a supraveghea, de a promova și de a facilita punerea în aplicare a prezentei Convenții:

a) Comitetul Convenției cu privire la recunoașterea atestatelor obținute în învățământul superior în statele din regiunea Europei;

b) Rețeaua europeană de centre naționale de informații privind mobilitatea și recunoașterea universitară (ENIC), creată în baza hotărârii Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei, la 9 iunie 1994, și a Comitetului regional UNESCO pentru Europa, la 18 iunie 1994.

ARTICOLUL X.2

1. Se constituie, din momentul semnării prezentei Convenții, Comitetul Convenției cu privire la recunoașterea atestatelor obținute în învățământul superior în statele din regiunea Europei, denumit, în continuare, Comitetul. Acesta va avea în componența sa câte un reprezentant din fiecare parte.

2. În aplicarea prezentului articol, termenul parte nu se aplică Comunității Europene.

3. La întrunirile Comitetului pot participa, ca observatori, statele menționate la art. XI.1.1 și Vaticanul, dacă nu sunt părți la prezenta Convenție, precum și Comunitatea Europeană și președintele Rețelei ENIC. De asemenea, pot fi invitați ca observatori la întrunirile Comitetului și reprezentanți ai organizațiilor guvernamentale și neguvernamentale, care activează în domeniul recunoașterii atestatelor în statele din regiunea Europei.

4. Președintele Comitetului regional UNESCO pentru aplicarea Convenției privind recunoașterea studiilor și diplomelor în materie de învățământ superior în statele din regiunea Europei va fi, de asemenea, invitat, ca observator, la întrunirile Comitetului.

5. Comitetul va promova și va supraveghea punerea în aplicare a prevederilor prezentei Convenții. În acest scop, el poate adopta, cu votul majorității părților, recomandări, declarații, protocoale și modele de bune practici pentru îndrumarea autorităților împuternicite ale părților în activitatea de aplicare a Convenției, precum

și în analizarea cererilor de recunoaștere a atestatelor din învățământul superior. Cu toate că părțile nu sunt obligate prin aceste texte, ele se vor strădui să le aplice, să le facă cunoscute autorităților competente și să le promoveze. Comitetul va ține seama de opinia reprezentanților Rețelei ENIC, înainte de a lua diferite hotărâri.

6. Comitetul va prezenta rapoarte organismelor relevante din cadrul Consiliului Europei și din cadrul UNESCO.

7. Comitetul va menține legătura cu comitetele regionale UNESCO pentru aplicarea convențiilor privind recunoașterea studiilor, diplomelor și a titlurilor universitare, adoptate de UNESCO.

8. Majoritatea părților va constitui cvorumul.

9. Comitetul va adopta propriile sale reguli de procedură. El se va întruni în sesiuni ordinare cel puțin o dată la 3 ani. Comitetul se va întruni pentru prima dată la cel mult un an de la intrarea în vigoare a prezentei Convenții.

10. Secretariatul Comitetului va fi încredințat atât Secretarului general al Consiliului Europei, cât și directorului general al UNESCO.

ARTICOLUL X.3

1. Fiecare parte va desemna drept membru al Rețelei europene de centre naționale de informații privind mobilitatea și recunoașterea universitară (ENIC), centrul său național de informații creat sau menținut conform art. IX.2. În cazul în care există sau se creează mai multe centre naționale de informații pe teritoriul unei părți, conform art. IX.2, toate acestea vor deveni membre ale Rețelei ENIC, dar vor dispune doar de un singur vot.

2. Rețeaua ENIC (în componența sa limitată la centrele naționale de informații ale părților la prezenta Convenție) va sprijini punerea în practică a prevederilor prezentei Convenții de către autoritățile naționale împuternicite. Rețeaua ENIC se va întruni cel puțin o dată pe an în sesiune plenară. Ea își va alege președintele și biroul executiv, în conformitate cu propriile sale atribuții.

3. Secretariatul Rețelei ENIC va fi încredințat atât Secretarului general al Consiliului Europei, cât și directorului general al UNESCO.

4. Părțile vor coopera, prin intermediul Rețelei ENIC, cu centrele naționale de informații ale celorlalte părți, permițându-le acestora, în special, să culeagă toate informațiile care le sunt necesare pentru activitățile care au drept scop recunoașterea și mobilitatea universitară.

SECȚIUNEA a XI-a

Clauze finale

ARTICOLUL XI.1

1. Prezenta Convenție este deschisă spre a fi semnată de către:

- a) statele membre ale Consiliului Europei;
- b) statele membre ale regiunii europene UNESCO;
- c) orice alt stat semnatar sau contractant ori parte la Convenția culturală europeană a Consiliului Europei și/sau la Convenția UNESCO privind recunoașterea studiilor și diplomelor în materie de învățământ superior în statele din regiunea Europei (1979), care au fost invitate la conferința de nivel diplomatic ce a avut drept obiect adoptarea prezentei Convenții.

2. Aceste state, precum și Vaticanul își pot exprima consimțământul prin:

a) semnătură fără rezervă, în ceea ce privește ratificarea, consimțământul sau aprobarea;

b) semnătură, sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, de acceptare sau de aprobare; sau

c) aderare.

3. Semnarea va avea loc de față cu unul dintre deponitari. Instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare vor fi depuse la unul dintre deponitari.

ARTICOLUL XI.2

Prezenta Convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării termenului de o lună de la exprimarea consimțământului a cinci state de a fi legate prin Convenție, dintre care cel puțin trei state să fie membre ale Consiliului Europei și/sau ale regiunii europene UNESCO. Pentru fiecare dintre celelalte state, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării termenului de o lună de la data la care și-au dat consimțământul de a fi legate prin Convenție.

ARTICOLUL XI.3

1. După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, orice alt stat, în afara celor definite la art. XI.1, poate cere aderarea la prezenta Convenție. Orice solicitare în acest sens va fi adresată unuia dintre deponitari, care o va transmite statelor contractante cu cel puțin 3 luni înainte de întrunirea Comitetului Convenției cu privire la recunoașterea atestatelor obținute în învățământul superior în statele din regiunea Europei. Deponitarul va informa despre aceasta Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei și Biroul executiv al UNESCO.

2. Decizia de a invita un stat care și-a exprimat dorința să adere la Convenție va fi luată cu o majoritate de două treimi din numărul părților.

3. După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, Comunitatea Europeană va putea adera ca urmare a unei solicitări făcute de statele membre, ce va fi adresată unuia dintre deponitari. În acest caz, prevederile art. XI.3.2. nu se aplică.

4. Pentru oricare dintre statele care solicită să adere sau pentru Comunitatea Europeană, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării termenului de o lună de la depunerea instrumentului de aderare la unul dintre deponitari.

ARTICOLUL XI.4

1. Părțile la prezenta Convenție, care sunt și părți la una sau mai multe dintre următoarele Convenții:

– Convenția europeană privind echivalarea diplomelor care permit accesul în instituții universitare (ETS 15, 1953), precum și Protocolul la aceasta (ETS 49, 1964);

– Convenția europeană privind echivalarea perioadelor de studii universitare (ETS 21, 1956);

– Convenția europeană privind recunoașterea academică a calificărilor universitare (ETS 32, 1959);

– Convenția internațională cu privire la recunoașterea studiilor, diplomelor și gradelor din învățământul superior din statele arabe și europene vecine cu Marea Mediterană (1976);

– Convenția privind recunoașterea studiilor și diplomelor în materie de învățământ superior în statele din regiunea Europei (1979);

– Convenția europeană cu privire la echivalarea generală a perioadelor de studii universitare (ETS 138, 1990),

a) vor aplica prevederile prezentei Convenții în relațiile lor reciproce;

b) vor continua să pună în aplicare sus-numitele Convenții la care sunt părți în relațiile lor cu alte state- părți la aceste Convenții, dar care nu sunt părți la prezenta Convenție.

2. Părțile la prezenta Convenție se angajează să nu devină părți la nici una dintre Convențiile menționate la paragraful 1, la care nu sunt deja părți, cu excepția Convenției internaționale cu privire la recunoașterea studiilor, diplomelor și gradelor din învățământul superior din statele arabe și europene vecine cu Marea Mediterană (1976).

ARTICOLUL XI.5

1. Orice stat poate, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare ori de aderare, să specifice teritoriul sau teritoriile pe care se va aplica prezenta Convenție.

2. Orice stat poate, la o dată ulterioară, printr-o declarație adresată unuia dintre depozitari, să extindă aplicarea prezentei Convenții pe orice alt teritoriu specificat în declarație. Pentru un astfel de teritoriu, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării termenului de o lună de la data primirii de către depozitar a unei asemenea declarații.

3. Orice declarație făcută în baza celor două paragrafe anterioare, cu privire la un teritoriu, poate fi retrasă printr-o notificare adresată unuia dintre depozitari. Retragerea va produce efecte în prima zi a lunii care urmează expirării termenului de la data primirii notificării de către depozitari.

ARTICOLUL XI.6

1. Orice parte poate, în orice moment, să denunțe prezenta Convenție, adresând o notificare unuia dintre depozitari.

2. Denunțarea va produce efect în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 12 luni de la data primirii notificării de către depozitar. Asemenea denunțări nu vor afecta însă hotărârile de recunoaștere, luate anterior, în conformitate cu prevederile prezentei Convenții.

3. Încetarea sau suspendarea prezentei Convenții, ca urmare a încălcării de către o parte a unei prevederi esențiale pentru îndeplinirea scopului sau a obiectului acesteia, trebuie făcută în conformitate cu reglementările internaționale.

ARTICOLUL XI.7

1. Orice stat, Vaticanul sau Comunitatea Europeană poate declara, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, că își rezervă dreptul să nu aplice, în parte sau în întregime, unul sau mai multe dintre următoarele articole ale prezentei Convenții: art. IV.8, art. V.3, art. VI.3, art. VIII.2 și art. IX.3. Nici o altă rezervă nu poate fi formulată.

2. Orice parte, care a formulat o rezervă în conformitate cu paragraful precedent, o poate retrage, adresând o notificare unuia dintre depozitari. Retragerea va

produce efecte de la data la care depozitarul a primit notificarea.

3. O parte care a formulat o rezervă în legătură cu o prevedere a prezentei Convenții nu poate pretinde unei alte părți să aplice acea prevedere; în cazul în care restricția este parțială sau condiționată, ea poate solicita totuși aplicarea acelei prevederi în măsura în care a acceptat-o ea însăși.

ARTICOLUL XI.8

1. Proiectele de amendamente la prezenta Convenție pot fi adoptate de către Comitetul Convenției cu privire la recunoașterea atestatelor obținute în învățământul superior în statele din regiunea Europei, cu o majoritate de două treimi din numărul voturilor exprimate de părți. Orice proiect de amendament, adoptat în acest mod, va fi introdus într-un protocol al prezentei Convenții. Protocolul va specifica modalitățile în care el va intra în vigoare, dar, în orice caz, va necesita consimțământul părților care urmează să adere la el.

2. Nu se admite nici un amendament la secțiunea a III-a a prezentei Convenții, în conformitate cu prevederile paragrafului 1.

3. Orice propunere de amendamente va fi comunicată unuia dintre depozitari, care o va transmite părților cu cel puțin 3 luni înainte de întrunirea comitetului. Depozitarul va informa, de asemenea, Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei, precum și Biroul executiv al UNESCO.

ARTICOLUL XI.9

1. Secretarul general al Consiliului Europei, precum și directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură vor fi depozitarii prezentei Convenții.

2. Depozitatul oricărui document, notificare sau comunicare va notifica părților la această Convenție, precum și altor state ale Consiliului Europei și/sau ale regiunii europene UNESCO despre:

- a) orice semnare;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
- c) orice intrare în vigoare a prezentei Convenții, în conformitate cu prevederile art. XI.2 și XI.3.4;
- d) orice rezervă formulată în baza prevederilor art. XI.7, precum și orice retragere a rezervelor formulate în virtutea prevederilor art. XI.7;
- e) orice denunțare a prezentei Convenții în baza art. XI.6;
- f) orice declarație formulată în conformitate cu prevederile art. II.1 sau ale art. II.2;
- g) orice declarație formulată în conformitate cu prevederile art. IV.5;
- h) orice solicitare de aderare formulată în conformitate cu prevederile art. XI.3;
- i) orice propunere făcută în conformitate cu prevederile art. XI.8;
- j) orice alt document, notificare sau comunicare referitoare la prezenta Convenție.

3. Depozitarul care primește o comunicare sau care trimite o notificare în legătură cu prevederile prezentei Convenții va informa, imediat, despre acest fapt, celălalt depozitar.

În considerarea celor de mai sus, subsemnații, având depline puteri în acest scop, au semnat, prezenta Convenție.

Încheiată la Lisabona la 11 aprilie 1997, în două exemplare, în limbile engleză, și franceză, rusă și spaniolă, cele patru texte fiind egal autentice, dintre care unul va fi depus în arhivele Consiliului Europei, iar celălalt în arhivele Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură. O copie certificată va fi transmisă fiecăruia dintre statele la care se face referire la art. XI.1, precum și Vaticanului. Comunității Europene și Secretariatului Organizației Națiunilor Unite.